

[Landbrugsministeren.]

sættelse af lånenes maksimum for byggesæsonen 1949 er mulighed for at tage hensyn til den prisstigning, som vil være konstateret, når maksimumslånene skal fastsættes efter forhandling mellem landbrugsministeriet, finansministeriet og begge rigsdagens finansudvalg. Den foreslåede forhøjelse med 2 000 kr. er således ikke udtryk for, at der i den kommende byggesæson kan ydes byggelån, der er 2 000 kr. højere end lånene i den forløbne byggesæson.

I foreslagets § 6 er det fastslået, at der kan ydes etableringslån til anskaffelse af mistbænkvinduer til gartnerier og havebrug, der i henhold til statshusmandsloven oprettes på privat indkøbt jord.

I forslagens § 7 foreslås fastsat en begrænsning for ydelse af tillægslån til opførelse af drivhuse, hvorved disse lån stilles på lige fod med drivhuslån, der ydes til nyoprettede brug.

I § 10 foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1949, og at den underkastes revision i samlingen 1949—50.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de lovforslaget vedføjede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til vandløbslov og forslag til lov om landvæsensretter*.

Disse to lovforslag oversendtes i rigsdagssamlingen 1947—48 til det høje folketing fra landstinget, i hvilket de var vedtaget ved 3. behandling den 30. april 1948, men efter at have været undergivet 1. behandling i folketinget henvistes lovforslagene til et udvalg, der ikke fik tilendebragt forhandlingerne, inden rigsdagssamlingen sluttede.

Forslaget til vandløbslov fremsættes nu ændret i den skikkelse, hvori det blev vedtaget i landstinget, og forslaget til lov om landvæsensretter fremsættes med undtagelse af en enkelt ændring, hvorom jeg tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget, ligeledes i den af landstinget vedtagne skikkelse.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger, der ledsagede lovforslagene ved deres første fremsættelse i landstinget i april måned 1947, min forgængers udførlige forelæggelsestale ved samme lejlighed og de af landstingsudvalget afgivne betænkninger samt mine bemærkninger ved forslagernes 1. behandling den 12. maj 1948 i folketinget, skal jeg herved anbefale forslagene til en velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Herved skal jeg tillade mig for det høje folketing at forelægge *forslag til lov om ændring i lov nr. 377 af 12. juli 1946 om rådigheden over visse faste ejendomme, der er overgået i statens eje (skødeklausejendomme), m. m.*

Som det vil være det høje ting bekendt, blev de af den tyske værnemagt her i landet under besættelsen anlagte flyvepladser og andre befæstningsanlæg for en stor del anlagt på ejendomme, der af de hidtidige ejere blev afstået ved kontrakter, de såkaldte skødeklausekontrakter, hvori det hed, at ejendommene senere uden yderligere vederlag skulle overgå til den danske stat. I henhold til de således for afståelsen fastsatte vilkår, der i realiteten indeholdt en aftale om salg af de pågældende ejendomme til den danske stat, blev staten i tingbogen noteret som ejer af disse ejendomme.

Ved udarbejdelsen af loven af 12. juli 1946 havde man for øje, på den ene side at de tidligere ejere, som tvangsmæssigt havde måttet afstå deres ejendomme, havde et rimeligt krav på, såfremt de ønskede det, at få lejlighed til at tilbagekøbe deres tidligere ejendomme, hvor dette var muligt, og på den anden side at det kunne fremkalde betydelige samfundsmæssige tab, dersom tilbagekøbsretten blev gjort ubetinget. Det var nemlig klart, at der i fremtiden ville være behov for flere flyvepladser her i landet, såvel til den civile som til den militære flyvning, og at de af tyskerne anlagte flyvepladser, hvori der på det danske samfunds bekostning var nedlagt meget store værdier, i det væsentlige kunne anvendes til danske formål.

Ved loven af 12. juli 1946, hvorved der blev truffet bestemmelse om disse ejendommers forhold, blev der derfor i princippet givet alle tidligere ejere af skødeklausejendomme adgang til ved en skriftlig erklæring at forbeholde sig tilbagekøbsret til deres tidligere ejendomme — uanset om ejerne i kontrakterne havde forbeholdt sig forkøbsret til ejendommene, hvis disse skulle tilbageføres i privat eje. Samtidig bestemtes det imidlertid, at de tidligere ejeres tilbagekøbsret kunne ophæves i det omfang, ejendommene efter indenrigsministerens skøn indgik i et samlet anlæg, der for fremtiden skulle overgå til anvendelse til et offentligt formål af en sådan art, at man kunne have foretaget en ekspropriation af ejendommene i henhold til grundlovens § 80, hvis de ikke allerede, som tilfældet var, var overgået i statens eje. Da